

ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา

The learning outcome in thai language learning substance grade 3 students by learning activities based on The multiple intelligences theory

สถาพร แก้วภูมิแท้ (Sathaporn Kaewphumkae)*

สมปต ตัญตรัยรัตน์ (Somphat Tontrairatna)**

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา กำหนดผ่านเกณฑ์ 70/70 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองกอยสิทธิราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายอนแก่นเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 คน ดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบ (Pre-Experimental Design) โดยศึกษา กลุ่มทดลอง กลุ่มเดียวและทดสอบผลการเรียนรู้หลังเรียน (One-shot case study เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา 2) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินผลงานนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา มีผลการเรียนรู้เท่ากับร้อยละ 76.04 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์เท่ากับร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 70/70 และพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญามีคุณค่าต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถทางปัญญาของนักเรียนให้ดีขึ้นตามลำดับ

Abstract

This research is the learning activities based on the multiple intelligences theory in the substance of learning Thai according to the basic educational core curriculum 2008.

The research objectives are to study outcomes of the learning activities in the substance of learning Thai among students with learning activities based on the multiple intelligences theory. Subjects of target groups were selected from grad 3 students at Nong Koi Sittirajbumrung school under the Khon Kaen

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้, ทฤษฎีพหุปัญญา,

Keyword: Learning Activities, Multiple Intelligences theory

* นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดขอนแก่น สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาเฉพาะการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

primary educational office area 1 in the 2nd semester of 2010 in total of 7 persons. This research model is an experimental research with one-shot case study. The research instrument comprise 1) data collection tools e.g. the learning activity plans based on the multiple intelligences theory, 2) outcome evaluation tools e.g. educational achievement evaluation templates and student assessment. Data analysis was implemented by using mean and percentage

The research results were as follow:

Learning with activities based on the multiple intelligences theory, students from target group carried out the learning outcomes at 76.04% and the rate of achieved students is 85.71% higher than the predefined criterion of 70/70 and Therefore, learning activity management based on the multiple intelligences theory can enhance language skills and intelligence in students consequently.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุความมุ่งหมายและหลักการไว้ในมาตรา 6 ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข” และกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 22 ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ใฝ่ทักษะการคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ จึงมีความเหมาะสมในการพัฒนาผู้เรียน กระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางใน

การจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดการศึกษาจึงมีเป้าหมายที่ต้องมุ่งสร้างคน หรือผู้เรียน ให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และความสามารถที่จะพัฒนาตนเองและสังคมตามศักยภาพ การจัดการเรียนการสอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2553) อธิบายว่า ผู้สอนต้องใช้วิธีการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาศักยภาพ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งพึงประมาณ 2553-2555 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 กำหนดโครงการเพิ่มประสิทธิภาพสถานศึกษาที่ต่ำเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน การประเมินภายนอก เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดกิจกรรมค่าย พหุปัญญาให้กับนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กที่มีมาตรฐานการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์ กิจกรรมค่ายพหุปัญญาสอดคล้องกับความแตกต่างและความสนใจของผู้เรียน และมีวิธีการสอนที่หลากหลาย เพราะเด็กแต่ละคนมีความสามารถ ความฉลาดและความชอบแตกต่างกัน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา ซึ่งโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ Gardner (1993 อ้างถึงใน อารี สัณหวี, 2543) ผู้กำหนดทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple

Intelligences หรือ MI) ได้ระบุถึงความสามารถของมนุษย์ที่ต่างกันในส่วนที่จะแก้ปัญหาและเชื่อว่า มนุษย์แต่ละคนมีความสามารถ หรือความฉลาดที่หลากหลาย จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเต็มความสามารถ และการดเนอร์ ได้อธิบายลักษณะสำคัญของพหุปัญญาว่า คนทุกคนมีครบทุกด้านมากน้อยต่างกันไป บางคนอาจจะมีปัญญาทุกด้านสูงมาก แต่บางคนอาจจะมีเพียงด้านหนึ่งหรือสองด้านเท่านั้นที่สูงมาก ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่สูงนัก คนทุกคนสามารถพัฒนาปัญญาแต่ละด้านให้สูงขึ้นจนจนความสามารถหรือถึงระดับใช้การได้ ถ้ามีการให้กำลังใจและฝึกฝน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553) การ์ดเนอร์ ได้จำแนกความสามารถหรือสติปัญญา (Intelligence) ของมนุษย์ออกเป็น 8 ด้าน มีดังนี้ 1) ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligences) 2) ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical-Math Intelligences) 3) ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligences) 4) ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligences) 5) ปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligences) 6) ปัญญาด้านบุคคลและมนุษย์สัมพันธ์ (Interpersonal Intelligences) 7) ปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligences) และ 8) ปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalistic Intelligences) (พีระ รัตนวิจิตร และคณะ, 2544)

โรงเรียนบ้านหนองกอยสิทธิราษฎร์บำรุง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (NT) ปี 2552 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รวมทุกวิชา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 35.25 วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.58 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 1, 2552) ซึ่งผลสัมฤทธิ์จัดในกลุ่มต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลายและส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญาทั้ง 8 ด้านของผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ และผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าผลการศึกษาคงจะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงขึ้น

คำถามการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลการเรียนรู้สูงขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา กำหนดผ่านเกณฑ์คะแนนผลการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวร้อยละ 70 ขึ้นไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ผลการเรียนรู้** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และคะแนนจากการประเมินผลงานนักเรียน กำหนดผ่านเกณฑ์คะแนนผลการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 70 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวร้อยละ 70 ขึ้นไป

2. **กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา ประกอบด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริม พหุปัญญาของนักเรียน 8 ด้าน ดังนี้

1) **ด้านภาษา** ได้แก่ การอ่านจับใจความสำคัญจากสิ่งที่กำหนดให้ การเลือกคำมาใช้ในการแต่งประโยคสื่อสาร การเขียนบรรยายลำดับเรื่อง การเขียนตามจินตนาการ การท่องจำบทหรือกรอน ที่ไพเราะ และการพูด ตอบคำถามด้วยความมั่นใจ

2) **ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์** ได้แก่ การวิเคราะห์เรื่อง การใช้เหตุผลในการเขียนบรรยายอย่างเหมาะสม การวิเคราะห์ความรู้จากบทเรียนเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

3) **ด้านมิติสัมพันธ์** ได้แก่ การออกแบบผลงานศิลปะด้วยการวาดภาพ ระบายสี และการเขียนแผนภาพความคิดจากเรื่องที่ได้อ่าน ฟังและดู

4) ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ได้แก่

การร่วมกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว เช่น การ ปราบมือ การร้าว การเต้นประกอบเพลง การแสดงท่าทางตาม คำบอก การแสดงบทบาทสมมุติ และการเล่นเกมต่าง ๆ

5) ด้านดนตรี ได้แก่ การแสดงความสามารถ

ด้านการร้องเพลง การอ่านคำคล้องจอง การอ่านบท ร้อยกรองทำนองเสนาะ และการฟังเพลงเสียงบทอ่าน ร้อยกรอง

6) ด้านมนุษยสัมพันธ์ ได้แก่ การทำงานกลุ่ม

ร่วมกับผู้อื่น การรับฟังความคิดเห็น และแสดงความรู้สึก ของผู้อื่น ซึ่งแสดงออกทั้งจากสีหน้า ท่าทางและน้ำเสียง เช่น การยิ้ม การทักทายมีน้ำใจช่วยเหลือ การพูดจาสุภาพ รู้จักขอโทษและขอบคุณ

7) การเข้าใจตนเอง ได้แก่ การรับรู้เรื่อง

เกี่ยวกับตนเอง ทั้งทางความรู้สึกและอารมณ์ในภาวะ ต่าง ๆ เช่น การวางตนในกลุ่มเพื่อน ความตั้งใจในการทำงาน เลือกปฏิบัติงานใน สิ่งที่ชอบและไม่ชอบของตนเอง รู้จัก แก้ปัญหาด้วยตนเอง

8) ด้านธรรมชาติวิทยา ได้แก่ การเรียนรู้

และพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติรอบตัว บอกวิธีการอนุรักษ์และผลกระทบที่เกิดจากการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ รู้จักประยุกต์ใช้วัสดุที่มีในธรรมชาติ มาใช้ในการดำรงชีวิตได้ เช่น การทอเสื่อ การปรุงอาหาร สูตรพื้นบ้าน

3. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดทฤษฎีพุทปัญญา ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพุทปัญญา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีพุทปัญญา จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยของดีในตำบล จำนวน 10 แผน 11 ชั่วโมง และหน่วยธรรมชาติเจ้าเอ๋ย จำนวน 10 แผน 11 ชั่วโมง รวม 22 ชั่วโมง

4. แบบประเมินผลงานนักเรียน หมายถึง การประเมินผลงานนักเรียนโดยใช้แบบประเมินผลงาน ด้วย Scoring Rubric

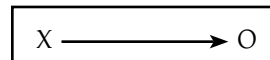
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หมายถึง ข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับ ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Design) โดยศึกษากลุ่มทดลอง กลุ่มเดียวและทดสอบผลการเรียนรู้หลังเรียน (One-shot case study) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

โดยที่ X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดทฤษฎีพุทปัญญา

O แทน ผลการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากเรียนด้วยกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพุทปัญญา

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 คน โรงเรียนบ้านหนองกอย สิทธิราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

3. ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพุทปัญญา

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คือ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ของดีในตำบล และหน่วย การเรียนรู้ เรื่อง ธรรมชาติเจ้าเอ๋ย และแผนการจัด การเรียนรู้ที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด ทฤษฎีพุทปัญญา จำนวน 20 แผน 22 ชั่วโมง ที่ผ่าน การตรวจสอบความถูกต้องตามขั้นตอนจากอาจารย์ที่ บริกษาวิทยานิพนธ์และจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 4.70 อยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุด

2) เครื่องมือในการศึกษาผลการเรียนรู้

ได้แก่

(1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวนชนิด 30 ข้อ ได้ข้อสอบที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ค่าความยากง่ายระหว่าง (p) อยู่ระหว่าง 0.50–0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20–0.80 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.81

(2) แบบประเมินผลงานนักเรียน ใช้รูปแบบ Scoring Rubrics ในการประเมินผลงานของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพุทปัญญา เครื่องมือวิจัย และหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือด้วยกระบวนการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมายระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2554 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพุทปัญญา จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ของดีในตำบล จำนวน 10 แผน 11 ชั่วโมง และหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ธรรมชาติเจ้าเอ๋ย จำนวน 10 แผน 11 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 22 ชั่วโมง ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการประเมินผลงานนักเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ นำคะแนนที่ได้วิเคราะห์และแปลผล

3. หลังการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังจากเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผล

2) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของ

นักเรียน จากคะแนนประเมินผลงานนักเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีผลการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของนักเรียน จากคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งหมด และจากคะแนนการประเมินผลงานนักเรียนทั้งหมดนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัย และขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1) ผลการเรียนรู้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎี พุทปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 76.04 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 7 คน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 70/70

2) พหุปัญญาพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามบทเรียนในหน่วยการเรียนรู้ และตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น พบว่า นักเรียนให้ความสนใจในบทเรียนและร่วมกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้นเนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพุทปัญญา มีกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิเช่น กิจกรรมด้านศิลปะด้วยการวาดภาพพระบายสี สอดคล้องกับผลงานด้านภาษาในการแต่งคำขวัญ คำคล้องจอง กิจกรรมด้านร่างกายและเคลื่อนไหว นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติและทำทางประกอบเพลง สร้างความสนุกสนานในการเรียนรู้

กิจกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ครูและผู้อื่นในทางที่ดีขึ้น ลดปัญหาการทะเลาะขัดแย้งใน ชั้นเรียนสามารถอยู่ร่วมกันด้วยเหตุผลก่อเกิดความสุขสงบในสังคม ส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองได้เต็มศักยภาพ การจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงพหุปัญญาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนรู้ได้ดีขึ้นตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลและแสดงเหตุผลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญามีผลการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 76.04 คิดเป็นร้อยละ 85.71 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 7 คน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยได้ค้นพบว่า การสร้างหน่วยการเรียนรู้และแผนการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา ได้วิเคราะห์กิจกรรมด้าน พหุปัญญาได้เชื่อมโยงกิจกรรมการฝึกทักษะการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยครบทุกทั้ง 5 สาระ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและพูด การใช้หลักภาษา และเรียนรู้วรรณคดีภูมิปัญญา เมื่อวิเคราะห์กิจกรรมพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน จาก แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 20 แผน นำมาจัดเรียงลำดับการจัดกิจกรรมจากมากไปน้อยได้ดังนี้

การจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านภาษา และมนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 100 ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาไทย คือ การอ่าน การเขียน และการพูด การได้เรียนรู้เป็นประจำและกระทำหลายครั้งถือเป็นการทบทวนการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านภาษาไทยจึงควรให้ผู้เรียนประสานการใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน ซึ่งสอดคล้องสัมพันธ์กับ สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรมพรรย (2538) ได้กล่าวว่า นักเรียนจะต้องรับสารและส่งสารอยู่ตลอดเวลา เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนได้ใช้ทักษะภาษาให้สัมพันธ์กันซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านการเข้าใจตนเอง คิดเป็นร้อยละ 85 ส่งเสริมให้นักเรียน มีความสามารถด้านการแสดงท่าทาง เคลื่อนไหวตามบทเพลง รู้จักวางตนเองในการร่วมกิจกรรม ยอมรับฟังความคิดเห็นในกลุ่ม ส่วนด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านดนตรี ร้อยละ 75 และด้านธรรมชาติวิทยา คิดเป็นร้อยละ 70 กิจกรรมพหุปัญญาในแต่ละแผนการเรียนรู้ล้วนส่งเสริมการเรียนรู้ ทาง การเรียนของนักเรียนให้แสดงจุดเด่นและจากประสบการณ์ตรงที่เคยมี พบได้จากตัวอย่างการเรียนรู้จาก ภูมิปัญญาการทอเสื่อ นักเรียนแสดงจุดเด่นทักษะภาษาอธิบายขั้นตอนการทอเสื่อและสาธิตแสดงออกได้ดี เนื่องจากเคยมีประสบการณ์มาก่อน และจากตัวอย่างนักเรียนเลขที่ 1 ใช้ภาษาในการตอบคำถามได้ดี เรื่อง โขะและประโยชน์ของดินแดกระแหง คือ คันหากบที่ซ่อนตัวในดินแห่งนั้นมาประกอบอาหารได้ สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2548) ให้แนวคิดเกี่ยวกับเชาวน์ปัญญา บุคคลแต่ละคนมีอยู่หลากหลายถึง 8 ด้าน ซึ่งความจริงอาจมีมากกว่านี้ แต่ละคนจะมีความสามารถเฉพาะด้านที่แตกต่างจากคนอื่นและ มีความสามารถในด้านต่าง ๆ ไม่เท่ากัน หากได้รับการส่งเสริมจะทำให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน

2. การประเมินผลงานของนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญาส่งเสริมพัฒนาทางสติปัญญาของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างชัดเจน พบได้จากการตรวจผลงานของนักเรียน นักเรียนมีพัฒนาด้านภาษาดีขึ้นตามลำดับ ใช้ภาษาถูกต้องและมีเหตุผลในการตอบคำถาม และเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในชีวิตให้ผู้อื่นได้ความรู้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ ตัญจรัยรัตน์ (2538) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอนภาษาไทยว่า ครูควรจัดให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันสัมพันธ์กับทักษะและประสบผลสำเร็จ จัดกิจกรรมให้สนุกเพื่อให้นักเรียนเกิดความพอใจที่จะเรียนรู้สึกไม่เบื่อหน่าย จากการจัดกิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญาทั้ง 8 ด้านอย่างหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความสุข และสร้างความสามัคคีในการทำกิจกรรมกลุ่มส่งเสริมความมั่นใจและจิตอาสา ผลงานสร้างสรรค์ด้วยศิลปะถ่ายทอดด้วยการวาดภาพและ

เขียนบรรยายภาพ จากการแต่งคำขวัญเชิญชวนอนุรักษ์ การปลูกต้นไม้ ผู้เรียนเกิดพัฒนาการเรียนรู้ รักและ ห่วงแหนธรรมชาติ รู้จักวางแผนเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมได้ มีน้ำใจแสดงบทบาทที่เด่นของตนเองออกมา นักเรียนรู้จัก คิดแก้ปัญหาด้วยเหตุผล

3. การแสดงพฤติกรรมของนักเรียน นักเรียน ส่วนมากมีพัฒนาทางพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น มีน้ำใจและ อาสาช่วยงานบริการเพื่อนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ก่อเกิด การเรียนรู้ร่วมกันทำให้คนเก่งสอนคนไม่เก่งได้ การเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมตามจิตตปัญญาปัญญารู้จักส่งเสริมพัฒนาการ ทางสติปัญญาและความสามารถของผู้เรียน หากได้รับการ ฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้สมองของนักเรียน จดจำความรู้ได้อย่างรวดเร็วและคงทนถาวรได้ ดังที่ ดนิตา ภาณุจรัส (2545) ได้กล่าวถึงสมองมีหน้าที่ทำงาน เกี่ยวข้องกับการรับรู้สิ่งทั้งหมด และควบคุม การทำงานของกล้ามเนื้อทุกประเภททั้งที่ สมองซีกซ้าย เป็นส่วนควบคุม ความสามารถในการใช้ภาษาไม่ว่าเป็น การรับฟัง การอ่าน การพูดหรือการเขียน การคิดคำนวณ ความคิดเชิงวิเคราะห์และความคิดเชิงตรรกะ สำหรับ คนที่มีสมองซีกขวาพัฒนามากกว่าสมองซีกซ้าย มักมี ความสามารถทางศิลปะ มีความรู้สึกด้านมิติสัมพันธ์ และมีจินตนาการ ความสามารถของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกันนั้น เชื่อว่า ส่วนหนึ่งเกิดจากการฝึกฝน การเรียนรู้ และการพัฒนาของสมองทั้งสองซีกในสัดส่วน ที่ไม่เท่ากัน ตามที่ อารี สดณหวี และอุษณีย์ อนุรุทธวงศ์ (2548) กล่าวว่า นักเรียนแต่ละคนควรได้รับการส่งเสริม ให้ใช้ปัญญาด้านที่ถนัด และจัดกิจกรรมการเรียนรู้

หลากหลายตามแนวคิดทฤษฎีปัญญารู้จักให้เหมาะสมกับ ผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับปัญญามีอยู่หลายด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1) การเตรียมสื่อประกอบการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัย ตรงกับความสนใจ ของนักเรียน และเป็นสื่อที่ทันสมัยและให้ความบันเทิง ในทางที่สร้างสรรค์

2) การจัดกิจกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ปัญญารู้จักมีความหลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมเพื่อความเหมาะสม

3) ควรประเมินความสามารถทางปัญญารู้จัก ของนักเรียนเป็นรายบุคคลก่อนจัดกิจกรรม การเรียนรู้ จะช่วยให้ครูผู้สอนวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ตาม แนวคิดทฤษฎีปัญญารู้จักได้ตรงความสามารถของ แต่ละบุคคล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1) ควรจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญารู้จักไปใช้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นอื่น และสาระการเรียนรู้ อื่น ๆ

2) ควรมีการประเมินผู้เรียนด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และความสามารถทางเชาว์ปัญญาด้าน ต่าง ๆ ของผู้เรียน เพื่อจะได้ส่งเสริมพัฒนานักเรียนได้ อย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมชน สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2553). ภาษาไทยและบูรณาการ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดนิตา ภาณุจรัส. (2545). **หน้าที่การทำงานของสมอง**. ค้นเมื่อ 29 พฤษภาคม 2554, จาก <http://oldweb.pharm.su.ac.th/thai/Organizations/DIS/Articles/health025.asp>

ทิตินา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พีระ รัตนวิจิตร และคณะ. (2544). การประยุกต์ทฤษฎีพหุปัญญาสู่การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้.

กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2553). การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิศักดิ์พรทรัพย์.

สมบัติ ตัญจรัญรัตน์. (2538). การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. ขอนแก่น: ภาควิชาประถมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 1. (2552). รายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2552. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไข

เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรหม. (2538). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

อารี สัณห์วี. (2543). **พหุปัญญาในห้องเรียน**วิธีการสอนเพื่อพัฒนาปัญญาหลายด้าน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ.

อารี สัณห์วี และอุษณีย์ อนุรุทวงศ์. (2548). **พหุปัญญา.** ค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2548, จาก <http://www.thaigifted.org>